

Pınar Gültekin'den İstanbul Sözleşmesine: Kadının Kurtuluşu Yalnızca Komünist Devrimle Gerçekleşebilir!

23.07.2020 • Güncel Müdahaleler, Kadın Sorunu • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı, son günlerde öne çıkan gelişmeler üzerine kaleme alınmış ve web sitemize gönderilmiş yeni komünizm taraftarı bir okurumuzun mektubudur. Okurlarımızın dikkatine sunarız.

Ataerkillik binlerce yıldır varlığını sürdüren, güçlenerek devam eden ve içinde bulunduğumuz mevcut kapitalist-emperyalist sistemin de köklerine işlemiş bir “pandemidir”. **Dünya’da her saat başı onlarca kadın öldürülüyor, yüzlercesi tacize ve tecavüze maruz kalıyor, insanlar cinsel yönelimleri yüzünden devamlı olarak katlediliyor.** Bu durum sadece Türkiye özelinde değil, tüm dünyada vuku bulmakta. Bu dehşet tablonun Türkiye’ye yansımada ayrıca ele alınması gereken bir mevzu var, o da bu mevcut durumun Erdoğan’ın temsil ettiği gerici islamcı faşist rejim temelinde çok daha korkunç bir hal almasıdır.

Türkiye’de burjuvazinin her iki kanadı da toplumla beraber İstanbul Sözleşmesi’ni tartışırken, insanlar Pınar Gültekin’in eski sevgilisi tarafından vahşice katledilmesini konuşurken, bunu protesto etmek isteyenlere rejimin faşist polisi adice saldırırken, İstanbul Sözleşmesi’nin varlığını sürdürmesi için protesto edenlere dahi faşist polis hunharca saldırırken, bütün bunların üstüne birde İstanbul’da trans bir kadına akıl almaz bir şiddet olayı daha gündeme gelirken, Hatay’da bir restoran kapısının önüne “*LGBT giremez!*” yazarken, burada sorulması gereken soru bu nefret ve şiddetin Türkiye’de neden bu kadar yoğunlaştığı ve Erdoğan’ın temsil ettiği gerici burjuvazinin, kendi gerici siyasi ajandasını nasıl itinayla daha da ileriye taşıdığı olmalıdır. Bugün Türkiye’de yoğunlaşarak devam eden bu vahşet görüntüsü basit bir biçimde bir eğitim, bir “bilinç” veya bireyler nezdinde gerçekleşen bir sorun olarak görülemez, mesele bunun çok daha ötesindedir.

Trans bir kadın olan Azmi Ateş, İstanbul'da yürürken bir market çalışanı tarafından ölümlle tehdit edildi, sözle taciz edildi, kafasında cam şişe kırıldı; aşağılık saldırgan “*Seni de ne s...m*”, “*Laf yemek istemiyorsan öyle giyinmeseydin orospu!*” gibi asla kabul edilemeyecek aşağılık ve iğrenç laflar kullanırken, olay polis tutanaklarına “kavga” şeklinde yansıdı ve saldırgan “tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.” Saldırgan ise polis olay yerindeyken oturarak sigara içiyordu...

Şule Çet, Özgecan Aslan ve Pınar Gültekin... Bu kadınların vahşice katledilmelerinin yanı sıra çok acı verici ortak bir yönleri daha var, üçü de birbirlerinin katledilişlerini sosyal medyada paylaşmışlardı, ancak ne kendilerinin, ne de milyonlarca insanın bu sosyal medya paylaşımları bu acımasız katliamlara engel olabildi.

Pınar Gültekin, Türkiye’de eski sevgilisi, kocası, erkek kardeşi, babası, dayısı, amcası, “aşığı” veya “dostu” tarafından katledilen binlerce kadından bir tanesi. Tıpkı Özgecan gibi o da vahşice katledildi, cansız bedeni bir varile kondu ve toprağın altına gömüldü. Çok daha acı verici olan durum ise, bu vahşeti protesto etmek isteyen kadınlara, bütün meşruluklarına rağmen, polisin şiddetli bir şekilde müdahale etmesi ve 15 kadın protestocuyu darp ederek gözaltına almasıydı.

Kapitalist-emperyalist sistem altında kadınların katledilmeleri, sistematik bir şekilde tacize, tecavüze maruz kalmaları süregiden ve bu sistem alaşağı edilmedikçe de süregitmeye devam edecek yakıcı bir hakikattir. İçerisinde yaşadığımız bu sistem kadının ve LGBTQ bireylerin baskılanmasını devamlı olarak harlar, kadınların ve her türlü cinsel yönelime sahip insanların üzerine karanlık bir gölge gibi çöker. Kapitalizm, izleri neolitik çağa kadar sürülebilecek ataerkil baskıcılığın izlerini kendinden önceki diğer sistemlerdeki sistematikleşmiş baskı mekanizmasını miras almıştır. Özellikle 70’li yıllar ile kadının kurtuluşu meselesinde pozitif diyebileceğimiz çeşitli adımlar atılmış olsa dahi, kapitalizm içerisinde erkek üstünlüğü temel bir olgu olarak kalmaya devam etmiştir ve etmeye de devam edecektir.

Bir diğer önemli mevzu ise, bütün bu olayların İstanbul Sözleşmesi tartışmaları olurken cereyan etmesidir. İstanbul Sözleşmesi, kadına yönelik şiddete bir denetim mekanizması getiren ve kadınların maruz kaldıkları şiddete karşı bir sözleşmedir. Şu bariz bir hakikattir ki, bu sistem içerisinde kadının kurtuluşuna yönelik yapılmaya çalışılacak reform girişimleri ya kendi zıddını -

erkek üstünlenmeci güçlerin pervazsızca kadınlara yönelik saldırılarına zemin hazırlayacaktır-yaratacaktır ya da en basit tabiriyle bir noktadan sonra sönümlenecektir. Bunun temel sebebi erkek hakkının, ataerkinin bu düzenin derinlerine kök salmış olması ve bu sistemin mevcut vaziyet olmadan varlığını sürdüremeyecek olmasıdır.

Şimdi burada iki önemli mesele var. Bunlardan ilki “madem reforme edilemez o halde neden bu sözleşme varlığını sürdürmeli” şeklindeki yaklaşıma dairken, ikincisi ise Erdoğan’ın temsil ettiği gerici burjuva kliğinin kurtulmak istedikleri bu sözleşmenin aslında tahayyül ettikleri topluma doğru bir adım daha olduğunu anlayabilme ve bunu oluşturan objektif koşulları doğru bir yöntem ve yaklaşım ile inceleyebilme meselesidir.

Bu bağlamda ilk olarak anlaşılması gereken bu sözleşmenin imzalanma sürecinde, Erdoğan’ın temsil ettiği rejimin konsolide olabilmesi için ihtiyaç duyduğu, burjuva liberal tabandan destek alarak rejimini burjuva demokratik normlarda meşrulaştırmak istemesinin ve ayrıca konsolide olabilmek için Kemalist kliğe karşı destek bulma zorunluluğunun ve buna uygun olarak hareket etmesi meselesidir.

Ve yine bu bağlamda önemli olan bir diğer nokta ise, liberal burjuvazinin çok sevdiği “ekonomik krizi gölgelemek”, “başka gündem yaratarak dikkat dağıtmak” şeklindeki naif okumaların, aslında İstanbul Sözleşmesi’nin geri çekilmesinin gündeme gelmesindeki noktayı anlayamaması ve bu İslamcı-faşist rejimin toplumu istedikleri yönde kutuplaştırmalarını kavrayamamasıdır.

Burada öne çıkan diğer bir durum ise, 15 Temmuz ile birlikte Türkiye’deki siyasal islam unsurlarının çelişkilerinin yoğunlaşarak patlama noktasına gelmesi ve bunun bir sonucu olaraksa siyasal islamın iç güç dengelerinin sarsılmasıdır. Bu aynı zamanda siyasal islamın kendi içinde bir ayrışma noktasına geldiğini ortaya koyar. İşte tam da bu noktada bütün bu sürecin 15 Temmuz sonrası siyasal islamın konsolidasyonu olarak görülmelidir. Kendi iç bileşenlerini tekrar konsolide etme sürecindeki siyasal islam, bu noktada Türkiye içerisindeki gerici ve teolojik unsurları “İslamcılık” hegemonyası içerisinde birleştirmek istemektedir. Bu durumun ve aynı zamanda da tahayyül ettikleri dünyaya doğru bir adım olarak İstanbul Sözleşmesi’nin kaldırılması meselesi eğer bu bağlamda anlaşılmazsa meselenin iç bağıntıları kavranamayacak ve bu bağlamda yapılacak bütün mücadeleler de son tahlilde basit bir şekilde

“hak” mücadelesine indirgenecektir.

Tam da bu noktada meseleye dair yaklaşım, bu sözleşmeye yönelik saldırıların, kadının toplumdaki yerinin daha da aşağılanmasına ve gerici islamcı ideolojiyle zapturapt altına alınmasını hedeflediği bilinmelidir ve bu saldırılara karşı olunmalıdır. Ancak meselenin iç bağıntısının kavranması elzemdir ve ancak bu iç bağıntı kavranırsa kadının kurtuluşu meselesinde sözleşmenin kendisinin tali olduğu, son tahlilde bu sistem içerisinde kadının ve her türlü cinsel yönelim üzerindeki kurumsallaşmış, sistematik baskının kati suretle reforme edilemeyeceği ve bu sistem alaşağı edilmeden bu meselelerin çözömlenmesinin bir hayal olduğu noktasının temel olarak varlığını sürdüreceği hatırlatılmalıdır.

Bob Avakian tarafından geliştirilen ve bugünden kökten farklı bir toplum doğrultusunda gerekli olan **gerçek bir devrimin** bilim, strateji ve yaklaşımını bizlere veren yeni komünizmin taraftarları olarak bizler, bir yandan bu sözleşmeye karşı her türlü saldırı ile neyin hedeflediğini ve neyin zemininin hazırladığının bilincinde olunması gerektiğini, öte yandan Erdoğan’ın temsil ettiği rejiminin gerici ajandasına karşı her türlü direnişin meşru olduğunu söylemekle birlikte, en temelde bu sistemin **gerçek bir devrim yoluyla** alaşağı edilmesi zorunluluğunu, çünkü gerçek bir devrim olmadan bu meselelerin çözömlenemeyeceklerini vurgulamak istiyoruz.

Bu açıdan kararlı bir şekilde şunun altını çiziyoruz:

Dünyanın Her Yerindeki Bütün Kadınların Maruz Kaldıkları Ataerkil Ayrımcılığı, İnsandışılaştırmayı, Cinsel Yönelime ve Cinsiyete Dayalı Her Türlü Baskıyı DURDURUN!

DEVİRİM DAHA AZI DEĞİL!